

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Bulgarian lainsäädännön mukaan avioliitto purkautuu avioeron johdosta seuraavasti:

avioero puolisoitten yhteisestä hakemuksesta perhelain (*Semeen kodeks*) 50 ja 51 §:n mukaisesti

avioero kanteen perusteella avioliiton vakavan ja peruuttamattoman kariutumisen vuoksi perhelain 49 §:n mukaisesti

avioero kanteen perusteella avioliiton vakavan ja peruuttamattoman kariutumisen vuoksi syyllisyyttä määrittelemättä, jos puoliset esittävät perhelain 49 §:n 4 momentin mukaisen yhteisen sopimuksen.

Jos avioeroa haetaan yhteisestä hakemuksesta, puoliset jättävät yhdessä avioerohakemuksen piirituomioistuimelle (*rayonen sad*), jolle on esitettävä perhelain 50 §:ssä tarkoitettu sopimus. Puolisoiden on tässä sopimuksessa ratkaistava kysymykset, jotka koskevat lasten asuinpaikkaa ja huoltoa, tapaamisoikeutta, elatusapua, omaisuudenjakoa, perheen yhteisen asunnon käyttöä, puolisoitten välistä elatusapua ja puolison sukunimen käyttöä. Tuomioistuin vahvistaa sopimuksen tarkistettuaan, että se turvaa lasten edut. Jos tuomioistuin katsoo, että sopimus on puutteellinen tai ei turvaa hyvin lasten etuja, se vahvistaa määräajan puutteiden korjaamiselle. Jos puutteita ei ole korjattu määräajassa, tuomioistuin hylkää avioerohakemuksen.

Jos avioeroa haetaan kanteen perusteella avioliiton vakavan ja peruuttamattoman kariutumisen vuoksi, avioerohakemuksen jättää jompikumpi puolisoista yksin. Hakemuksen käsittelee vastaajan asuinpaikan piirituomioistuin. Tuomioistuin antaa omasta aloitteestaan ratkaisun avioliiton kariutumisen syyllisyyskysymyksestä, avioliitossa syntyneiden lasten huollosta, tapaamisoikeudesta ja elatusavusta, omaisuudenjaosta, perheen yhteisen asunnon käytöstä, puolisoitten välisestä elatusavusta ja puolison sukunimen käytöstä. Näitä sääntöjä sovelletaan, jos puolisoilla ei ole avioehtosopimusta, jossa määrätään edellä mainituista seikoista avioeron varalta.

Jos avioeroa haetaan kanteen perusteella, puoliset voivat ilmoittaa tehneensä sopimuksen, jossa on sovittava avioliitossa syntyneiden lasten huollosta, tapaamisoikeudesta ja elatusavusta, omaisuudenjaosta, perheen yhteisen asunnon käytöstä, puolisoitten välisestä elatusavusta ja puolison sukunimen käytöstä. Tuomioistuin tutkii avioeron syyllisyyskysymystä vain, jos jompikumpi tai kumpikin puoliso on erikseen sitä pyytänyt. Tuomioistuimen on kuitenkin todettava, että avioliiton purkamiselle on peruste eli avioliiton vakava ja peruuttamaton kariutuminen.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioero puolisoitten yhteisestä hakemuksesta:

Kun puoliset hakevat avioeroa yhdessä, myöntämisperusteena on puolisoitten ilmoitus siitä, että he ovat vakavasti ja määrätietoisesti yhdessä sopineet avioliiton purkamisesta. Tuomioistuin ei tutki puolisoitten syitä päättää avioliitto.

Avioero kanteen perusteella:

Avioeron myöntämisperusteena on avioliiton vakava ja peruuttamaton kariutuminen. Lainsäädännössä ei määritellä tätä käsitettä. Oikeusteorian ja korkeimman kassaatio- ja tuomioistuimen tulkintakäytännön mukaan avioliiton voidaan katsoa kariutuneen vakavalla ja peruuttamattomalla tavalla, jos avioliitto on muodollisesti voimassa, mutta siltä puuttuu täysin lain ja moraalin avioliittoa edellyttämät sisältö. Avioliiton vakava ja peruuttamaton kariutuminen on objektiivinen tilanne, jonka olemassaolo on todettava tapauskohtaisesti. Toteamiseen voidaan käyttää kaikkia mahdollisia todistelukeinoja, myös suullisia todisteita. Laissa ei määritellä absoluuttisia edellytyksiä avioliiton vakavalle ja peruuttamattomalle kariutumiselle. Oikeuskäytännössä edellytyksiksi hyväksytään muun muassa aviorikos, pitkäaikainen erillään asuminen, alkoholin ja muiden huumaavien aineiden väärinkäyttö, fyysinen ja psyykinen väkivalta sekä perheen jatkuva laiminlyönti. Luettelo on esimerkinomainen. Uuden perhelain mukaan tuomioistuimen ei enää tarvitse antaa omasta aloitteestaan ratkaisua avioliiton kariutumisen syyllisyyskysymyksestä, ellei jompikumpi tai kumpikin puolisoista ole nimenomaisesti pyytänyt tuomioistuinta ratkaisemaan tätä kysymystä. Jos puoliset eivät ole päässeet yhdessä sopimukseen, syyllisyyskysymys vaikuttaa kuitenkin edelleen avioliitossa syntyneiden lasten huoltoa, tapaamisoikeutta, elatusapua ja perheen yhteisen asunnon käyttöä koskeviin päätöksiin.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Tuomioistuin voi antaa puolisolle tämän pyynnöstä luvan ottaa avioeron jälkeen käyttöön avioliittoa edeltävän sukunimen tai vaihtoehtoisesti säilyttää avioliiton aikaisen sukunimen. Toinen puoliso ei voi vastustaa tällaista pyyntöä.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Uudessa perhelaissa säädetään erilaisista tavoista järjestää aviovarallisuussuhteet: yhteisomistukseen perustuva lakisääteinen järjestelmä, erillisomistukseen perustuva lakisääteinen järjestelmä ja avioehtosopimukseen perustuva järjestelmä.

1. Aviovarallisuudella tarkoitetaan jaotonta yhteisomistusta kaikkeen avioliiton aikana hankittuun omaisuuteen, myös rahatalletuksiin. Puolisot omistavat nämä varat yhdessä riippumatta siitä, kumman puolison nimiin ne on hankittu, jos molemmat puoliset ovat osallistuneet yhteisesti niiden hankintaan. Yhteisenä osallistumisena voidaan pitää perheen varojenhankintaa, työpanosta, lastenhoitoa ja kodinhoitoa. Olettamuksena on, että puoliset ovat osallistuneet varallisuuden hankintaan yhdessä, ellei toisin osoiteta. Vuonna 2009 annetun perhelain mukaan rahatalletukset eivät enää sisälly aviovarallisuuteen.

Kaikki ennen avioliittoa hankitut omaisuuserät sekä avioliiton aikana saadut perinnöt ja lahjat ovat puolisoitten henkilökohtaista omaisuutta. Henkilökohtaista omaisuutta on myös kummankin puolison avioliiton aikana erikseen hankkima irtain omaisuus, jos se on ollut yleensä hänen henkilökohtaisessa tai ammatillisessa käytössään.

Avioerossa puolisoitten aviovarallisuus muuttuu tavalliseksi varallisuudeksi.

2. Erillisomistukseen perustuva järjestelmä:

Kummankin puolison avioliiton aikana hankkima omaisuus on hänen henkilökohtaista omaisuuttaan. Avioliiton päättyessä avioeroon kanteen perusteella kummallakin puolisoilla on kuitenkin oikeus saada osa toisen puolison avioliiton aikana hankkimansa omaisuuden arvosta, jos vaatimuksen esittävä puoliso on edesauttanut omaisuuden hankkimista omalla työpanoksellaan, omilla varoillaan, hoitamalla yhteisiä lapsia tai kotia tai muulla tavoin. Kumpikin puoliso vastaa perheen elättämisestä, ja puoliset ovat yhdessä vastuussa perheen elatusta varten otetuista veloista.

3. Avioehtosopimukseen perustuva järjestelmä:

Uuden perhelain mukaan puoliset voivat tehdä avioehtosopimuksen, mikä on uutta Bulgarian lainsäädännössä. Avioehtosopimuksen voi tehdä myös avioliiton aikana. Avioehtosopimuksessa määrätään pelkästään puolisoitten aviovarallisuussuhteista, kuten puolisoitten oikeudesta avioliiton aikana hankittuun omaisuuteen, puolisoitten oikeudesta ennen avioliittoa hankittuun omaisuuteen, omaisuuden, mukaan lukien perheen yhteisen asunnon, hoidosta ja myynnistä, puolisoitten välisestä kustannusten ja vastuiden jakamisesta, avioeron vaikutuksista aviovarallisuussuhteisiin, puolison elatuksesta avioliiton aikana ja avioeron sattuessa sekä avioliitossa syntyneiden lasten huollosta. Avioehtosopimuksessa ei ole mahdollista määrätä, että puolison ennen avioliittoa hankkima henkilökohtainen omaisuus siirtyisi avioliitossa yhteisomistukseen. Avioehtosopimuksessa ei myöskään voi olla kuolemanvaraismääräyksiä, lukuun ottamatta määräyksiä, jotka koskevat yhteisomistuksessa olevien omaisuuserien jakautumista puolisoitten kesken avioliiton purkautuessa. Yhteisomistukseen perustuvaa lakisääteistä järjestelmää sovelletaan sellaisiin aviovarallisuussuhteisiin, joista ei määrätä avioehtosopimuksessa.

Riippumatta siitä, minkä järjestelmän puoliset ovat valinneet, perheen yhteisen kodin myyntiin sovelletaan yleistä järjestelmää: jos perheen yhteinen koti on jommankumman puolison henkilökohtaista omaisuutta, sen myyntiin tarvitaan myös toisen puolison lupa, ellei puolisoilla ole myös toista asuntoa, jonka puoliset omistavat yhdessä tai jompikumpi omistaa yksin. Jos puoliset eivät pääse sopuun yhteisen kodin myynnistä, myyntiä varten tarvitaan piirituomioistuimen päätös. Päätöksen edellytyksenä on, että myynnistä ei ole haittaa perheen alaikäisille lapsille tai koko perheelle. Jos puoliset eivät voi avioeron sattuessa käyttää perheen yhteistä kotia erikseen, tuomioistuimien myöntää oikeuden asunnon käyttöön vain yhdelle puolisoille, jos hän on sitä pyytänyt ja on asunnon tarpeessa. Jos puolisoilla on yhteisiä alaikäisiä lapsia, tuomioistuin tekee omasta aloitteestaan päätöksen perheen yhteisen kodin käytöstä ja voi antaa asunnon sen puolison käyttöön, joka on saanut lasten huoltajuuden, huoltajuuden voimassaoloajaksi.

Avioeron jälkeen puoliset menettävät lainmukaiset perintöoikeutensa sekä oikeuden hyötyä muista kuolemanvaraismääräyksistä, joista olisi voinut olla heille etua. Arvokkaat esine- tai omaisuuslahjat, joita puoliset ovat avioliiton aikana saaneet toisiltaan tai puolison läheisiltä, voidaan peruuttaa avioeron jälkeen, jollei se ole yleisen moraalikäsitteen vastainen. Lahjan peruuttamista koskeva hakemus on tehtävä yhden vuoden kuluessa avioerosta.

Yhteisomistukseen perustuvaa lakisääteistä järjestelmää sovelletaan silloin, kun puoliset eivät ole avioliittoa solmiessaan erikseen valinneet jotakin toista aviovarallisuussuhteita koskevaa järjestelmää tai kun puoliset ovat alaikäisiä tai heidän oikeustoimikelpoisuuttaan on rajoitettu. Aviovarallisuussuhteisiin sovellettava järjestelmä kirjataan aviovarallisuussuhteiden rekisteriin. Järjestelmää voidaan muuttaa avioliiton aikana, ja muutos kirjataan vihkitodistukseen ja rekisteriin. Avioehtosopimukset ja aviovarallisuussuhteisiin sovellettava lakisääteinen järjestelmä kirjataan sähköiseen keskusrekisteriin, jota ylläpitää rekisterivirasto. Rekisteri on julkinen. Jos jompikumpi tai kumpikin puolisoista toteuttaa oikeustoimia kolmannen osapuolen kanssa eikä puolisoitten aviovarallisuussuhteisiin sovellettava järjestelmää ole kirjattu rekisteriin, sovelletaan yhteisomistukseen perustuvaa lakisääteistä järjestelmää.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Bulgarian lainsäädännössä lapsen huollosta käytetään lakitermiä ”vanhempien oikeuksien käyttö”.

Antaessaan päätöksen avioliiton purkamisesta tuomioistuin määrää myös avioliitossa syntyneiden lasten huollosta, tapaamisoikeudesta sekä elatusavusta. Lisäksi se määrää siitä, kenelle perheen yhteinen asunto jää. Tuomioistuin ottaa ratkaisussaan huomioon lasten edun. Tuomioistuin määrää siis kenelle lasten huolto myönnetään, tapaamisoikeudesta ja muista lasten huoltoon sekä lasten ja vanhempien suhteeseen liittyvistä järjestelyistä sekä elatusavusta. Harkitessaan, kummalle vanhemmista lapsen huolto myönnetään, tuomioistuin ottaa huomioon lapsen edun ja kuulee sekä vanhempia että lasta, jos lapsi on vähintään 10-vuotias.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Perhelain 83 §:n mukaan ainoastaan avioeroon syyttömällä puolisoilla on oikeus saada elatusapua. Elatusapua maksetaan enintään kolme vuotta avioeron jälkeen, jolleivät puoliset muuta sovi. Tuomioistuin voi pidentää määräaikoja, jos elatusapua saava entinen puoliso on erityisen vaikeassa tilanteessa ja maksuvelvollinen voi suorittaa maksut ilman erityisiä vaikeuksia. Entisen puolison oikeus elatusapuun lakkaa, kun hän solmii uuden avioliiton.

Oikeuskäytäntö tuntee erittäin vähän tapauksia, joissa entiselle puolisoille on myönnetty tai määrätty elatusapua.

4 Mitä lakitermi ”asumusero” käytännössä tarkoittaa?

Bulgarian lainsäädännössä ei ole käsitettä ”asumusero”.

Oikeuskäytännössä mainitaan ”tosiasiallinen erossa asuminen”, jolla tarkoitetaan käytännön tilannetta, jossa puoliset eivät asu yhdessä eivätkä jaa yhteistä kotia. Tämä ei suoraan vastaa lakitermiä ”asumusero”.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Ks. vastaus kysymykseen 4.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Ks. vastaus kysymykseen 4.

7 Mitä lakitermi ”avioliiton mitätöinti” käytännössä tarkoittaa?

Bulgarian lainsäädännössä on termi ”avioliiton mitätöinti”. Avioliiton mitätöinti on yksi tapa purkaa avioliitto Bulgariassa. Tällaisen avioliiton oikeudelliset vaikutukset ovat kuitenkin samat kuin voimassa olevalla avioliitolla siihen asti kun avioliitto on tuomioistuimen menettelyllä purettu. Avioliitto voidaan siis mitätöidä ainoastaan tuomioistuimen menettelyllä. Mitätöintiä ei voida vedota ennen kuin tuomioistuin on julistanut avioliiton mitättömäksi.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton voi mitätöidä, jos toinen puolisoista

oli avioliiton solmimishetkellä alle 18-vuotias eikä ollut saanut avioitumiseen tuomioistuimelta lupaa, joka voidaan myöntää 16 vuotta täyttäneelle oli avioliiton solmimishetkellä jo naimisissa

on vajaavaltainen tai hänellä on henkinen sairaus tai älyllinen vamma, jonka perusteella hänet voidaan julistaa vajaavaltaiseksi

on sairas ja kyseinen sairaus uhkaa vakavasti lapsia tai toista puolisoa, paitsi jos sairaus on vaarallinen ainoastaan toiselle puolisoille ja tämä on tietoinen siitä on toisen puolison sukulainen suoraan etenevässä tai takenevässä polvessa

on toisen puolison veli tai sisar, näiden lapsi tai muu sivusukulainen neljänteen polveen asti

on toisen puolison adoptiovanhempi tai adoptiolapsi

on pakotettu avioliittoon uhkaamalla vakavasti ja välittömästi hänen tai hänen läheistensä henkeä, terveyttä tai mainetta.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöintihakemuksen voi avioliiton mitätöintiedellytyksenä olevasta virheestä riippuen jättää se puoliso, johon virhe vaikuttaa. Hakemuksen voi jättää myös syyttävävänomainen, puoliso aikaisemmasta avioliitosta tai syyttävävänomainen ja puoliso. Perhelain 97 §:ssä luetaan nimenomaisesti ja tyhjentyvästi avioliiton mitätöinnin hakemiseen oikeutetut henkilöt sekä määrääjat, joihin mennessä mitätöintiä on haettava.

Avioliiton mitätöinnillä on puolisoitten henkilökohtaisiin suhteisiin ja varallisuussuhteisiin samat vaikutukset kuin avioerolla. Sama koskee puolisoitten suhteita lapsiin. Avioliiton mitätöinnin yhteydessä viipillisyydellä on samat vaikutukset kuin syyllisyydellä avioeron yhteydessä. Mitätöidyn avioliiton aikana alkunsa saaneet tai syntyneet lapset rinnastetaan avioliitossa alkunsa saaneisiin tai syntyneisiin lapsiin, ja heihin sovelletaan isyysolettamusta.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Avioliitto voidaan purkaa avioerolla ainoastaan jättämällä avioerohakemus tuomioistuimeen.

Jos osapuolet valitsevat sovittelun, asia raukeaa.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Syylisyyteen perustuvien avioerohakemusten ja avioliiton mitätöintihakemusten ensimmäisenä oikeusasteena ovat piirituomioistuimet. Piirituomioistuimet käsittelevät myös puolisoitten yhteiset avioerohakemukset. Hakemukset jätetään vastaajan asuinpaikan tuomioistuimeen. Tuomioistuin ei omasta aloitteestaan valvo asuinpaikan mukaista toimivaltaisuuttaan, mutta on velvollinen siirtämään asian toimivaltaiselle tuomioistuimelle, jos vastaaja esittää asiassa väitteen vastauksen antamiselle annettuun määräaikaan mennessä.

Avioeroa hakevan osapuolen on oltava itse paikalla asian käsittelyssä. Silloin kun avioeroa haetaan yhteisestä hakemuksesta, kummankin puolison on oltava paikalla. Jos osapuoli ei saavu paikalle eikä voi esittää poissaololleen pätevää syytä, asian käsittely keskeytetään.

Avioliittoasioissa ei ole mahdollista antaa yksipuolisia tuomioita.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Asian osapuolet voivat saada oikeusapua koskevan lain (*Zakon za pravната pomoshht*) yleisten ehtojen mukaisesti oikeusapua.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Jos puoliset ovat hakeneet avioeroa yhdessä, hakemuksesta annettuun päätökseen ei voi hakea muutosta.

Jos avioero on myönnetty kanteen perusteella tai tuomioistuin on mitätöinyt avioliiton, kyseiseen päätökseen voi hakea muutosta maakuntatuomioistuimelta (*okrazhen sad*) kahden viikon kuluessa siitä kun osapuoli on saanut päätöksen tiedoksi. Avioeropäätös tulee voimaan, vaikka syylisyyksikysymykseen olisi haettu muutosta.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tällöin sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003 sellaisena kuin se on pantu täytäntöön siviiliprosessilain (*Grazhdanski protsesualen kodeks*) 621 §:llä. Viranomaiselle, jolle tuomioistuimen tuomio tai muu päätös esitetään, tunnustaa tuomion tai päätöksen edellyttäen, että mukana on tuomion antaneen tuomioistuimen oikeaksi todistama jäljennös sekä tuomioon liittyvä todistus, jos tällainen on tarpeen Euroopan unionin säädöksen mukaan. Toimivaltaiset rekisteröintiviranomaiset tunnustavat tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tuomiot.

Asianosainen voi pyytää tuomion tunnustamista siviiliprosessilain 623 §:n nojalla sen paikkakunnan maakuntatuomioistuimelta, jossa vastaajalla on vakituinen osoite tai kotipaikka tai, jos vastaajalla ei ole vakituista osoitetta tai kotipaikkaa Bulgariassa, oman vakituisen osoitteensa tai kotipaikkansa mukaan määräytyvältä maakuntatuomioistuimelta. Jos myöskään asianosaisella ei ole vakituista osoitetta tai kotipaikkaa Bulgarian alueella, hakemus osoitetaan Sofian kaupungin tuomioistuimelle (*Sofiyski gradski sad*).

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Tällöin sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003 sellaisena kuin se on pantu täytäntöön siviiliprosessilain 622 ja 623 §:illä.

Osapuoli, joka vastustaa päätöksen tunnustamista, voi hakea muutosta päätöksen tunnustamista koskevaan määräykseen tai tarvittaessa päätöksen täytäntöönpanomääräykseen. Määräyksestä voi valittaa Sofian muutoksenhakutuomioistuimeen, jonka päätökseen voi puolestaan hakea muutosta korkeimmasta kassaatiotuomioistuimesta.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Asiassa sovelletaan tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1259/2010.

Jos edellä mainittua asetusta ei voida soveltaa, sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annettua lakia (*Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo*). Avioliiton mitätöintiin sovelletaan sen maan lakia, jota sovellettiin avioliittoa solmittaessa.

Avioliiton välisiin henkilökohtaisiin suhteisiin sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat. Jos puoliset ovat eri maan kansalaisia, sovelletaan puolisoitten yhteisen tavanomaisen asuinmaan lakia. Jos yhteistä tavanomaista asuinpaikkaa ei ole, sovelletaan sen maan lakia, johon molemmilla puolisoilla on vahvimmat siteet.

Puolisoitten varallisuussuhteisiin sovelletaan samaa lainsäädäntöä kuin heidän henkilökohtaisiin suhteisiinsa.

Jos avioliiton välillä on sama vieraan valtion kansalaisuus, avioeroon sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia he ovat avioerohakemuksen jättämisaikana. Jos avioliiton välillä on eri kansalaisuus, avioeroon sovelletaan sen maan lakia, jossa heidän yhteinen tavanomainen asuinpaikkansa sijaitsee avioerohakemuksen jättämisaikana. Jos puolisoilla ei ole yhteistä tavanomaista asuinpaikkaa, sovelletaan Bulgarian lakia.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 16/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.